

Hans Peeters, voorzitter van het Koninklijk koor Sint-Cecilia Essen

“Grootste genoegdoening is dat anderen steeds een beroep kunnen doen op ons”

België bestond nog niet, maar het Sint-Ceciliakoor uit Essen had al wel het levenslicht gezien. Wie dacht dat wij bij de Zingende Wandelkring behoorden tot één van de oudste koren uit onze provincie, heeft het dus behoorlijk mis voor.

Het koor, dat samen met ons zorgt voor een mooie samenwerking bij de uitvoering van ‘Carmen’ in de zaal van het Sint-Michielscollege in Brasschaat, bestaat immers al sinds 1827. Het heet momenteel trouwens ‘het gemengd Koninklijk Koor Sint-Cecilia’. En als het van de dynamische voorzitter Hans Peeters afhangt, dan wordt het 200-jarig bestaan binnen acht jaar vlotjes gehaald.

“Gemengde koren waren in 1827 uit den boze, zodat ons koor in het begin bestond uit een mannenkoor, dat hoofdzakelijk diende om de kerkdiensten op te luisteren in de kerk van Onze-Lieve-Vrouw Geboorte in Essen-Centrum,” weet de voorzitter.

“Pas sinds het tweede Vaticaans Concilie kregen we een bredere kijk in de kerk en ook in de geschiedenis van ons koor. Pas vanaf dan werden ook vrouwen toegelaten en veranderden we van mannenkoor in een gemengd koor. We zingen nog wel regelmatig tijdens de kerkdiensten op verschillende zon- en feestdagen, maar sinds de laatste twintig, vijfentwintig jaar zingen we wel meer profane en hedendaagse muziek, plus grotere koorstukken.

Hoe lang ben je zelf al bij het koor en vanaf wanneer werd je voorzitter?

Hans Peeters: “Ik ben zelf bij het koor gekomen vanaf 1989 – nog een jubileum (*nvdr*) - nadat ik voordien meezong in het jongerenkoor. Ik werd altijd bij de basstemmen gecatalogeerd. Voorzitter werd ik vanaf 2005, net nadat we Bart van Casteren hadden gevraagd om het koor te leiden. We waren met hem in contact gekomen, nadat we vernomen hadden dat hij met het Antwerpse PIH koor (opgericht in 1999) bezig was en we via-via met hem konden afspreken. Hij was het dus gewend om met een koor te werken en sindsdien maakt hij als dirigent de dienst uit, samen met Els Schoof, al meer dan twintig jaar onze vaste begeleidster. Die twee verstaan mekaar blindelings.”

Heeft een actieve voorzitter zoals jij nog tijd voor andere zaken?

“Ik ben van beroep verzekeringsagent en dat hoop ik nog wel een tijdje te blijven. In mijn vrije tijd ben ik ook lid van een klein 9-koppig ensemble Cantores, waarmee we vooral het Nederlandstalige lied brengen. Muziek van o.a. Boudewijn De Groot, Miel Cools, maar ook liederen uit grootmoederstijd van b.v. Armand Preud'homme. Daar bestaat echt wel een publiek voor.

En in een meestal zittend bestaan, probeer ik tussendoor ook nog een beetje te lopen. Begonnen met ‘Start to Run’ en ondertussen toch ook al meegedaan aan de Ten Miles. Eigenlijk niet competitief gericht, maar eerder om voldoende in beweging te blijven. Al weet ik even niet goed hoe het verder moet, want onlangs werd ik geplaagd door een hernia. Ik stond gewoon stil en plots kon ik geen voet meer vooruit of achteruit verplaatst krijgen.”

En daarnaast ook nog plaats maken voor het familiale leven...

“Zeker. Mijn vrouw zingt mee in het koor, terwijl mijn drie dochters ook allemaal muziek spelen: hobo, fagot en dwarsfluit. Twee van hen spelen ook mee met het Nevetva Ensemble van Bart van Casteren. Alleen de jongste dochter van 19 jaar studeert nog en de oudste twee zijn reeds uitgevlogen. Er komt dus eigenlijk nog wat meer tijd vrij. En nee, van opa worden, is momenteel nog geen sprake... voor zo ver ik weet (*lacht*).”

Hoeveel leden telt jullie koor en waar rekruteren jullie nieuwe leden?

“Wij tellen ongeveer een veertigtal leden. Iets meer dan de helft komt uit Essen zelf, we hebben een tiental leden uit Roosendaal (Nederland) en de anderen komen uit een brede kring rond Essen: Ekeren, Kapellen, Brasschaat, Kalmthout... We hebben een goede bezetting qua sopranen en alten, maar we beschikken slechts over een achttal manstemmen.

We proberen zowat overal te rekruteren. Waar we kunnen. Er bestaan in Essen nog wel enkele concurrentiële koren, er is er eentje in Kalmthout. Maar we proberen niet te vissen in de vijver van de andere koren. Er is in Essen ook een jonger koor, Accent, met mensen tussen twintig en veertig jaar. Hierdoor wordt ook de instroom van jongere leden zeer beperkt. Wij repeteren elke maandagavond in het cafetaria van woonzorgcentrum De Bijster in het centrum van Essen.”

Wat zijn de voor- en nadelen van een gemengd koor?

“Op muzikaal gebied is er natuurlijk het grote voordeel dat wij meerstemmige liederen kunnen zingen. We kunnen muziekkeuzes maken vanuit verschillende invalshoeken. En we blijven bestaan als een meerstemmig gemengd koor omdat we vier tenoren en vier bassen hebben, al zou dat aantal best nog mogen opgedreven worden.”

Je hoort bij andere koren wel eens dat er onder de vrouwen jaloezie ontstaat of dat ze dichter bij een dirigent willen plaatsnemen om op te vallen...

“Bij ons zal je gelukkig geen groepjes aantreffen binnen het koor. Het wordt ook als vanzelfsprekend verondersteld dat we na de repetitie nog samen iets blijven drinken. Zonder enige verplichting, hoor! Wij bezitten een mooie mixte aan leden en die lijn willen we zeker zo lang mogelijk doortrekken. Wij hebben weliswaar geen eigen inkomsten uit de drank, maar we zijn al blij dat we in De Bijster onze activiteiten kunnen verder zetten.”

Geen financiële problemen bij het koor?

“Wij hebben een vrij originele manier om aan bijkomende financiële middelen te geraken voor ons koor. Elk jaar rond Driekoningen (6 januari) trekken we rond in Essen en omgeving om er in groepjes van een viertal mensen te gaan zingen. ‘Driekoningen zingen’ gedurende drie dagen, wat extra geld in het bakje brengt. Dat zorgt tegelijkertijd voor een grotere samenhang binnen het koor.”

Hoe belangrijk is de inbreng van Bart van Casteren?

“Samen met onze pianiste Els vormt hij eigenlijk het muzikale bindmiddel voor ons koor. Ze zijn er beiden altijd zo gedreven mee bezig, dat het ook voor de koorleden een plezier is om zich in te zetten. Hij is wel zeer kritisch op ons, maar dat mag ook. Dankzij zijn aanwezigheid kunnen we ook meedoen met grotere projecten, waarin we kennis maken met andere orkesten of met andere koren. We hebben daarvoor een draaiboek ontwikkeld en dat functioneert behoorlijk goed.

Daardoor is het ook mogelijk om solisten in de watten te leggen, omdat zij weten dat ze te maken hebben met een professionele dirigent en dat zij door hun medewerking aan grotere projecten tegelijkertijd hun eigen uitstraling kunnen vergroten.

Ook buiten het louter muzikale, is Bart enorm betrokken bij het koor, ook voor het ontspannende en het relationele, hoewel dat met zijn uitpuilende agenda niet steeds vanzelfsprekend is.”

Bestaat er binnen jullie koor een grote belangstelling voor de komende ‘Carmen’?

“Voor het eerst zijn we deze keer ‘slechts’ gastzangers. We moeten zelf niks organiseren, zodat we vooral kunnen genieten van het zingen. Bijna gans het koor heeft zich ook direct geëngageerd toen Bart het project voorstelde. Die uitdaging ligt ons wel. We blijven wel kritisch wat opstelling betreft, zodat het koor, naast het orkest ook zijn plaats heeft. Ook wel leuk dat we weer kunnen aantreden met het Vlaams Symfonisch orkest.”

Welke grotere projecten hebben jullie recent op het palmares staan?

“Er zijn er een aantal die we samen met jullie koor gerealiseerd hebben. Zo zongen we bij jullie 100-jarig bestaan mee de ‘Carmina Burana’ in de Singel en in Bornem. De eerste keer dat we een groot concert organiseerden onder leiding van Bart van Casteren was hetzelfde concert ‘Carmina Burana’, weliswaar in de oorspronkelijke versie met slagwerk en twee piano’s, in 2008 in Roosendaal en Wuustwezel voor ons 180-jarig bestaan. En zo waren er nog wel uitvoeringen, zoals het ‘Requiem’ van Verdi, de Johannespassie van Bach, La Petite Messe Solennelle van Rossini ...”

Nog plannen met het koor voor het komende jaar?

“Een groot project zit er waarschijnlijk niet in voor het komende jaar. Het worden allicht nog optredens met muziek uit het iets lichtere genre.”

Wat kan een voorzitter zich nog wensen voor zijn koor voor de komende jaren?

“Eén van de grootste bekommernissen is natuurlijk de aangroei van het aantal leden, vooral mannen en liefst ook iets jongere leden om de toekomst van ons koor te verzekeren. Wij hopen ook nog verschillende grote concerten te kunnen verzorgen, wat ook de samenhang van de koorleden alleen maar kan bevorderen. Enkele grote projecten met andere koren of andere orkesten mogen er immers nog altijd bij.

Mijn grootste genoegdoening als voorzitter bestaat erin dat anderen nog steeds een beroep kunnen doen op onze diensten. Plus natuurlijk het feit dat wij zowel individueel als in groep nog altijd veel steun kunnen bieden aan mekaar. Zowel op muzikaal als op extra-muzikaal gebied. En natuurlijk hopen we ook nog lang een beroep te kunnen doen op onze Els Schoof (pianiste) en onze gepassioneerde dirigent Bart van Casteren.”

Meer info op
www.ceciliakoor.be

Wees er nog snel bij want ...

de aan ons toegewezen zitjes zijn bijna allemaal uitverkocht.

Raadpleeg hiervoor: www.tickets.zwk@gmail.com

Voor andere zitjes kun je misschien nog terecht via de website van het Vlaams Symfonisch Orkest.

<https://vlaamssymfonischorkest.be/index.php/home/concert>

Carmen - G. Bizet

concertante uitvoering

Vlaams Symfonisch Orkest
Sint-Cecilia Essen
Zingende Wandelkring Antwerpen
gelegenheidszangers

Sandra Paelinck - *Carmen*
Alejandro Fonte - *Don Jose*
Margerida Hipolito - *Micaela*
Glenn Desmedt - *Escamillo*
Wouter Vande Ginste - *Zuniga / Morales*
Eloise Mabilie - *Fransquita*
Nathalie Denyft - *Mercedes*
Alberto Martinez - *El Dancairo*
Mathis Van Cleynenbreugel - *El Remendado*

muzikale leiding Bart Van Casteren

zaterdag 16/11/2019 - 15u

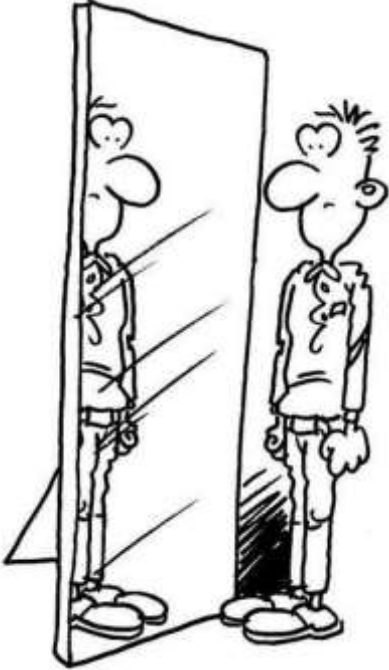
zondag 17/11/2019 - 16u

Sint-Michielscollege
Brasschaat

Kaarten in voorverkoop: € 28 of € 18 voor jongeren onder 18 jaar.
Aan de kassa: € 30 of € 20.

LiveMusic..

Ik zit thuis in mijn slaapkamer op een stoel en kijk in de spiegel.
Tussen mij en de spiegel een muziekstandaard met de partij van Carmen.
Op mijn hoofd een hoofdtelefoon die accordeert met mijn mobieltje.
Ik luister naar de vele passages van de solisten uit de opera van Bizet.
Ik behoor tot één van de vele koorzangers.
Ik zet op tijd in.
Liefst met de juiste toon.
Liefst niet samen met de solist die toevallig hetzelfde thema vooraf solo mag zingen.
De gelukzak.
Niet te vroeg dus.
Maar ook niet te laat.

Gewoon op tijd.
Opgelet. Het kan soms snel gaan.
Misschien ook niet zo erg.
Die passage is alweer voorbij.
Geen erg. Geen kat heeft dat gehoord. Zegt men.
Plots klinkt de muziek alsof ik met mijn hoofd in een emmer water zit.
Oplossing kwam van de voorzitter.
Met een gepast kabeltje klinkt de muziek beter dan ooit.

Even met mijn te dikke vingers het muziekstuk digitaal terugspoelen tot bij 13' 45"
Ludo is er niet. Da's pas een gast D.J.
En we zijn opnieuw vertrokken.
Oefening baart kunst.
Iedereen kan het.

Ik zing mee.
Soms play back ik.
Ik geef het beste van mezelf en kijk rond.

Het slotakkoord klinkt.
Ik sta recht en neem het applaus in ontvangst.
Ik laat me immers helpen met een live opname.
Ik buig beleefd voorover.
En nog een keer.
Ik kan er niet genoeg van krijgen en spoel terug voor een bis applaus.
Dank u dames en heren.
Geen erg. Ik zal de bloemen wel in ontvangst nemen!

Ik land terug met beide voeten op de grond.
Ik mis de dirigent die het tempo aangeeft.
Maar ook de accenten, de tempowisselingen, de intonatie, de articulatie, de stiltepassages, de inleving, de live muzikanten, het geroezemoes uit de zaal, een bescheiden kuchje, een glimlach
De hete adem in mijn nek, het rondvliegend speeksel, de adrenaline van mijn buur.
Ik mis mijn medezangers met statief
Ik mis Kasterlee met haar pompoenen
Ik mis een stemvork en een werkende piano.

Geef mij maar “real live”!

PS: op de bijgevoegde afbeelding is enige gelijkenis met één van de koorleden louter toeval!

Groendag in Radeske

Voor de grote vakantie, hield een plaatselijke storm geen rekening met de sociale context en mogelijkheden van de werkploeg. Deze storm hield goed huis in ons bos, een deel van de bomen werd verplicht in horizontale of diagonale richting te kijken. Als goede huisvader en groenkenner trok Jos direct aan de alarmbel. Na even over en weer bellen, werd het grootste gevaar door een professionele firma al in orde gebracht. In fase twee ruimden we zelf tijdens ons jaarlijks Sinksen- onderhoudsweekend al een deeltje van het bos op en de rest zou Jos met “de plaatselijke bevolking” wel in orde brengen, verzaagd hout is gegeerd.

Na de grote vakantie was er aan de toestand van ons bos niets veranderd. Met de gedachte in het achterhoofd dat er in functie van veiligheid en speelmogelijkheid dan wel dringend iets moest gebeuren en wetende dat we geconfronteerd werden met “wachten op Godot”, besloten we om de eerste dag van de herfstvakantie tot “Groendag” om te toveren.

De dag ontwaakte onder een heerlijk zonnetje en de sfeer zat er direct in. De vroege vogels, die van 't onderwijs, stonden reeds met werkgerief in het bos als de anderen arriveerden. Naar het schijnt had één van hen een afspraak met een ex-zanger en vroeg om een beetje begrip. Dit begrip zou later op de dag nogmaals gevraagd worden om dromen waar te maken en om in Compostella kaarsjes te branden voor de werkploeg. Op zo'n dagen vindt ieder van ons, zonder al te veel woorden zijn “jobke”. Dit blindelings aanvoelen, of het geheim van een goed draaiende ploeg waarop iedere coach stiekem jaloers is, maakt de sfeer in Radeske uit. Zelden of nooit vallen er woorden, wel moet je voldoende incasseringsvermogen hebben om de nodige prikjes, al dan niet met nog de spreekwoordelijke bloempot die er aan vast hangt, te ontvangen.

Voor Jos niet altijd evident ... “jullie zullen ook nooit veranderen hé!”, aanhoorden we met de typische Limburgse tongval. Bij ons zit het nu eenmaal in onze genen. Ter illustratie, bij het afscheid was Barbara tegen de gewoonte in, nergens te bespeuren. Leo roept dan maar: “Barbara, als ge nog ne schone vent wilt zien, zulde na moeten komen zene want alle de leleke blijven hier”.

Het was weeral een leuke werkdag waarop veel arbeid werd verricht. Wanneer we na een afsluiter huiswaarts keerden, was het doel bereikt. Het bos werd grotendeels opgeruimd en ... het verzaagd hout zal voor “de plaatselijken” nog altijd even gegeerd zijn. Hopelijk blijft er voldoende liggen voor de kampvuren.

Zingende wandel kring

Laatst deden we het nog een keer.
Zingen in een kring.
De reden waarom ik je dit vertel?
Ik doe dit zo graag.
Het geeft mij zo een goed gevoel.
Er valt dan geen dirigent te bespeuren.
Gewoon zingen.
En luisteren naar elkaar.
Zoeken naar de juiste toon.
Op het juiste moment inzetten.
Even een ongemerkte adempauze inlassen.
Ik doe dit zo graag.
De zingende kring.
Stoelen aan de kant.
Sorry Paul.
Rechtstaand, frontaal met enkel wat lege ruimte tussen.
Die vullen we wel met ons gezang.
Het geeft mij een goed gevoel.
Nu deze oefenvorm ons nog eigen maken
Aanvoelen waar het stiller moet.
Aftasten waar die ene stem wel op de voorgrond mag.
Even een rustigere passage en dan opnieuw op tempo.

Laat de buitenstaander maar lachen.
Wandelen is even niet aan de orde.
Gewoon de zingende kring.
Gewoon is goed genoeg.
Voor mij.
Ook voor jou?

Thomas Cook, het einde van een tijdperk

Dit verhaal begint op 22 februari 1989.

VTM bestond nog niet; er was nog geen GSM en geen internet.

Twee dagen na mijn verjaardag werd ik aangenomen door de firma Sunsnacks NV op de Mechelsesteenweg 127 te Antwerpen, (vlak naast de H.-Geestkerk).

Sunsnacks was toen een kleine Belgische touroperator.

Het verschil tussen een touroperator en een reisbureau? Een touroperator maakt reizen, koopt stoelen en/of vliegtuigen en hotels in en maakt daar een package van (gepubliceerd in brochures per seizoen). Meestal is er ook reisleiding/animatie op de bestemming en op de luchthaven(s) aanwezig ten dienste van de klanten. Een reisbureau verkoopt alleen reizen.

Mijn taak was het beheer van de vluchtcapaciteit in al zijn facetten, gaande van inkoop, data entry, operations, optimalisering tot facturatie en calculatie ter voorbereiding van een nieuw seizoen.

Uiteraard was dit een groeiproces waarbij doorheen de jaren en de technologische ontwikkeling IT-kennis en -gebruik een steeds belangrijkere rol kreeg.

De persoon die mij 30 jaar geleden in dienst nam, ben ik trouwens vorige week nog tegengekomen als marketing manager bij Brussels Airlines

Toerisme en luchtvaart in België is een kleine wereld...

Over systemen, overnames en fusies...

Twee constantes zijn er altijd geweest in die 30 jaar:

- opstarten van nieuwe systemen;
- overnames/fusies met andere bedrijven.

Begin 1990 was Sunsnacks bezig met de ontwikkeling en de opstart van een nieuw reservatiesysteem. Een boeiende periode om hieraan mee te werken. Alleen was het achteraf misschien niet zo verstandig om hiermee "live" te gaan bij de start van een zomerseizoen.

Bij de eerste vluchten in april bleek immers nog een fout bij de tellers van het aantal passagiers te bestaan, waardoor meer klanten dan stoelen aan boord verkocht werden met als gevolg: overboeking op de luchthavens.... (een wijze les: nooit overschakelen naar een nieuwe systeem op een piek-moment....)

Ondertussen was Sunsnacks overgenomen door TEA (Trans European Airways)

Het grote voordeel: beschikbaarheid van vliegtuigcapaciteit (voornamelijk in de zomermaanden) was tegelijkertijd ook een nadeel, want overcapaciteit in de winter....

Daarnaast had TEA het 2de prototype van de AIRBUS A300 aan een "spotprijs" kunnen kopen waardoor Sunsnacks grote capaciteiten (300 seats) kon aanbieden aan lage prijzen: massatoerisme dus.

Geleidelijk aan verhoogde het moederbedrijf echter de prijzen, waardoor de packages niet meer concurrentieel werden.

Sunsnacks was toen na SUNAIR de grootste touroperator van België; van JETAIR was toen nauwelijks sprake, en Neckermann stond toen als 4de net naast het podium....

Het faillissement van TEA in september 1991 betekende de overname van Sunsnacks door Neckermann.

De 'Neckermann België organisatie' was een volwaardig filiaal van de Duitse moedermaatschappij en verkocht voornamelijk Duitse "content" .

Concreet betekende de overname: meer samenwerking op alle vlakken, gaande van aankoop, boekhouding tot personeelsbeheer en management.

Alleen de verkoop bleef gescheiden: Sunsnacks werd alleen verkocht via reisagenten (open distributie). De Neckermann brochures/vakanties werden alleen via een eigen kantoren-netwerk (+/-90 tal winkels) aangeboden (=gesloten distributie).

Ook inhoudelijk (qua hotelaanbod) bleef er lange tijd een scheiding tussen de prijsvechter Neckermann en het kwalitatief hoger mikkende Sunsnacks.

Qua verkoop was toen de verhouding globaal +/-70% Sunsnacks t.o.v. 30% Neckermann .

De ultieme synergie zou pas worden bereikt als de twee merken met één reservatiesysteem zouden werken.

Even zag het er naar uit dat men de Belgische (goedkopere/modernere) oplossing van Sunsnacks hiervoor zou gebruiken, maar uiteindelijk werd toch voor het oudere (Duitse) systeem gekozen ("Deutschland über alles").

Onder leiding van Wim Desmet groeide de organisatie als kool, onder meer door de overname van AllAir, het latere All Seasons (gespecialiseerd in autovakanties/citytrips).

In 1997 werden de 3 merken (Neckermann, Sunsnacks en All Seasons) onder één dak gehuisvest in Gent/Zwijnaarde.

Naar Gent

Voor mij betekende de stopzetting van het eigen Sunsnacks-systeem enerzijds en de integratie van het Oostendse Allseasons anderzijds,

- de move van de "charter" wereld (met risico) naar de "lijnvlucht" wereld (zonder risico)
- het opstarten van nieuwe IT-systemen (qua transport) voor Allseasons;
- de verhuis naar de overkant van het gebouw om een transport-team uit te bouwen binnen Allseasons
- maar ook de dagelijkse rit naar Gent.... (gelukkig met vele ex Sunsnackers)

Los van het taalgebruik was ook de samenwerking met een team met bijna uitsluitend Westvlamingen best een uitdaging....

Mede door het faillissement van SUNAIR in 2000 beleefde de firma (toen herdoopt tot C&N) gouden tijden. Allseasons was toen absolute marktleider en was in de sector bekend om zijn foutloze brochures.

In het pre-internettijdperk konden we dankzij koppelingen (avant la lettre) met zowel reservatiesystemen van vliegtuigen (Amadeus) als met treinen (NMBS-rail1) een enorme voorsprong op de concurrentie nemen.

In 2000 nam het Duitse C&N het Britse Thomas Cook over. Er werd een nieuwe groep met hoofdzetel in Duitsland gevormd: Thomas Cook AG.

Voor België betekende dit het einde van de merknamen Sunsnacks en Allseasons en werd de firma omgedoopt tot Thomas Cook Belgium.

De aanslagen van 9/11 in 2001 en het faillissement van SABENA in november van datzelfde jaar zorgden voor een schokgolf in de sector.

Allseasons profiteerde hier (weliswaar tijdelijk) van, doordat klanten autovakanties en korte citytrips verkozen boven de traditionele vliegvakanties.

In 2007 fuseerde Thomas Cook AG met het Britse MyTravel en werd de officiële naam van de reisgigant 'Thomas Cook Group plc' met maatschappelijke zetel in Londen.

De miljardenschuld hieraan gekoppeld, betekende het begin van het einde

Ondertussen waren ook bedrijven in Nederland (Vrijuit), Rusland, de Nordics (Noorwegen/Zweden/Denemarken) en Frankrijk overgenomen

De toenemende internationalisering en globalisering betekende voor mij intense samenwerking met (voornamelijk) Duitse collega's en business-trips naar Frankfurt en Londen. Zeker toen men vanuit Group het idee had om alle entiteiten op 1 IT

platform te zetten... Een project dat uiteindelijk mislukte mede ook door het feit dat Duitsland nooit zijn eigen systeem zou loslaten....

Resultaat was wel dat België verplicht werd om volledig over te stappen naar de Duitse "eenheidsworst" (tot dan bestonden er in België immers twee systemen: één voor vliegvakanties met focus op packages en één voor autovakanties/citytrips die met "bouwstenen" (hotel/vlucht/transfer/excursies) werkte, met verlies van efficiëntie/flexibiliteit en uiteindelijk ook klanten tot gevolg....

Binnen 'Group' ging het door de enorme schuldenberg ondertussen van kwaad naar erger : een beursgenoteerd bedrijf moet goede kwartaalcijfers voorleggen en daar werd ook

Thomas Cook België voor ge(mis-)bruikt:

Alle middelen waren goed om zo veel mogelijk cash te genereren teneinde schulden te kunnen betalen, zoals:

- sale&lease back van de hoofdzetel in Zwijnaarde,
- verkoop van Thomas Cook Airlines aan SN,
- het opzetten van een bank pooling systeem beheerd door UK...

Failliet

Hoewel het Chinese Fosun nog bereid was om 900 miljoen pond te investeren, liep het toch mis op 22/09/19 en werd de TC-groep failliet verklaard.

Onnodig om te zeggen dat de banken daar een cruciale rol in speelden. Op dat moment was er immers een immense hoeveelheid cash aanwezig. Quasi alle hoteliers moesten nog betaald worden voor de voorbije zomermaanden....

Door de onderlinge borg/garantiestellingen binnen Thomas Cook PLC bracht de val van 1 dominosteentje ook de rest ten val. Hoewel de directie van Thomas Cook België vrijdag 20/09/19 de kans op mislukking slechts op 1% inschatte, is het uiteindelijk toch die 1% geworden.

Nooit gedacht om dit na 30 jaar dienst mee te (moeten) maken : binnen één week tijd verlies je alles en sta je op straat en krijg je te maken met een totaal vreemde wereld van vakbonden, C4, curatoren, veilinghuizen...

Ook nooit gedacht om zo snel (terug) aan de slag te kunnen/blijven (nu bij Pegase travel in een zelfde rol, met een kleinere equipe) en zelfs nog "gewild" te zijn door luchtvaartmaatschappijen/partners waarmee je in de loop van de jaren een band hebt opgebouwd...

In de voorbije 30 jaren bij Thomas Cook heb ik mogen samenwerken met vele toffe collega's en dankzij Thomas Cook ben ik op unieke plaatsen mogen komen, b.v.:

- airshow in Oostende in 1997 met Concorde en crash...

- opening van St.-Pancras in Londen in 2007...
- Olympische Spelen in 2012...

Daarnaast heb ik dikwijls de (wereld-)geschiedenis van dichtbij gevoeld/ondervonden, zoals bij

- de repatriëringvluchten tijdens de 1ste Golfoorlog,
- de aanslagen van 11/09/2001 en de nasleep met het faillissement van SABENA,
- het Europese vliegverbod ten gevolge van de vulkaanuitbarstingen onder de gletsjer Eyjafjallajökull in april 2010,
- de aanslagen in Zaventem op 22/03/2016.

Dit hoofdstuk wordt nu afgesloten; rest mij alleen nog mijn vrouw Inge en iedereen te bedanken voor de steun tijdens de voorbije hectische periode.

advertentie

Johan Van Asch

Verzekeringmakelaar

Lid FVF Federatie voor Verzekerings- en Financiële tussenpersonen **FSMA**
11081A

Gsm 0479 98 10 65 *Verzekeraar van het Radeske*
Ondernemingsnummer 0525.898.564
Agentschaphouder Baloise Insurance en Euromex

Je Makelaar
Je beste
Verzekering

Leven in een stad volgens stadsdichteres Maud Vanhauwaert

Het Bijbelse boek Genesis besprak de kwestie al eerder.

De eentalige mensheid ambieerde in Babel een hoge toren; het ding schoot mooi op tot God tussenkwam en de meertaligheid creëerde. Iedereen klonk en deed voortaan een beetje of heel anders, de toren geraakte nooit af en de mensheid verspreidde zich.

De Antwerpse stadsdichteres Maud Vanhauwaert liet zich voor haar meest recente stadsgedicht inspireren door het leven in de stad en het oude verhaal van de ziggoerat.

*Wij wonen in één stad maar meer nog
wonen wij in vele talen die langs en over
en in elkaar botsen en die klinken
met tongen die vreemd vallen*

*Wij wonen in één stad in vele talen
maar meer nog wonen wij allen
in ons eigen hoofd dat soms een stad vormt
op zich, met gedachten in al te korte
bochten, monumenten van herinneringen
en plekken waar je beter niet alleen komt
's nachts.*

*Wij dolen in deze ene stad in
onze eigen werelden rond en net daarom
misschien is het zo bijzonder als iemand
je plots aankijkt op een tram of op straat
en je door alle talen en hoofden heen
het gevoel hebt dat je er elkaar
naakt raakt.*

Of jullie de god uit de Genesis willen lezen als een sadistisch stuk chagrijn, dan wel als een genereuze visionair, hangt natuurlijk mee af van jouw persoonlijke verhouding tot theologie en andere hoogbouw, maar feit is wel dat dit verhaal de kern raakt van wat een stedelijke samenleving is. Het weefsel van een stad is immers veelstemmig en divers. Wegen van overal kruisen er en meanderen er weer uiteen, levens van toen en nu lopen er parallel, raken elkaar kortstondig of geraken er net onontwarbaar met elkaar verknoopt.

Fascinerend is dat samenspel op zijn minst, mooi is het doorgaans, uitdagend altijd. Leven in een stad is altijd anders. Leven in een stad is altijd anders zijn. Het stadsgedicht van Maud Vanhauwaert vormt sinds begin juli de motor voor een project, waarvan een imposante bamboetoren aan de Slachthuislaan ongetwijfeld de meest spectaculaire blikvanger is. Voor die constructie tekent het collectief Rooftoptiger, dat samenwerkt met vrijwilligers uit de talloze talen die de stad bevolken. Stilaan rijst niet alleen die statige toren op als een samenbouwproject, maar voltrekt ook de aankleding ervan zich als een samenspel van ambachten uit verschillende tradities, met knappe staaltjes weverij, zeefdruk en schrijnwerkerij als voorlopige tussenstand.

Vanhauwaert drijft, zo stelt ze zelf, de Babylonische spraakverwarring ook bewust ten top. Haar oorspronkelijke gedicht wordt immers wekelijks vertaald naar een andere taal, om van daaruit weer terug te 'reizen' naar het Nederlands. Zelf grijpt ze niet meer in, in het proces. Inmiddels bestaan er al een handvol anderstalige versies van haar tekst, naast eventueel nieuwe en telkens weer andere Nederlandse versies. Of dit dan geen betekenisverschuivingen met zich meebrengt?

“Reken maar van wel! Bij de eerste vertaling, die naar het Engels, hadden we al meteen prijs. Eerder dan over een ver-taling mag je hier spreken over een her-taling.”

Elke zondag werd er aan de voet van de toren een nieuwe etappe van het stadsgedicht onthuld, die ook een neerslag krijgt op een vlaggetje. De toren zelf blijft minstens tot eind december 2019 staan. Op 31 december vindt daar een nieuwjaarsfeest plaats dat 24 uur duurt, zo lang tot alle taal- en tijdszones op de planeet in het nieuwe jaar zijn aangekomen.

Er werd ook een muzikale vertelling van het gedicht gemaakt door Wim Henderickx met een polyfone zetting voor een vierstemmig koor. “In dat geheel voorzag ik ook ruimte voor gerichte improvisaties van een Arabische ud-speler en een joodse violiste. Meer dan welk medium ook leent muziek zich er immers toe om verschillende klank- en denkwerelden samen te laten leven.”

Wie nog meer wil weten over stadsdichteres Maud Vanhauwaert raden we een bezoek aan in café Rood-Wit (Generaal Drubbelstraat 42 in Berchem), waar ze meer vertelt over zichzelf en haar werk op dinsdag 5 november om 20u30 stipt.

Met dank voor de inspiratie bij Steven Mariën en Koor en stem.

De Antwerpse stadsdichters sinds het ontstaan in 2003

- Tom Lanoye
- Ramsey Nasr
- Bart Moyaert
- Joke van Leeuwen
- Peter Holvoet-Hansen
- Bernard Dewulf
- Stijn Vranken
- Maarten Inghels
- Maud Vanhauwaert

Weet je dat ...

...de aankondiging van de vertoningen van Carmen van Bizet in het Sint-Michielscollege in Brasschaat zo veel succes kennen dat de zaterdaguitvoering al weken uitverkocht is en dat er amper nog tickets te krijgen zijn voor de zondagvertoning.

...onze dirigent onverwachts 'uit de kast' kwam toen hij zich bij de vrouwen van het aanvullend koor moest verontschuldigen wegens het ontbreken van de opgenomen muzikale begeleiding bij de repetities van Carmen. "Ik denk alleen maar aan de mannen," moest hij bekennen...

...het aanvullende vrouwenkoor getuigde van een forse portie ruimdenkendheid, toen ze onze dirigent na de repetitie uitwuidde met een verdiend applausje. De man klaarde er helemaal van op.

...onze dirigent zich diezelfde ochtend moest behelpen met een tweedehandse stemvork. Ook vergeten! Tja!

...het een schitterend idee was – en haast volledig op punt gezet door ons aller Ludo – om te zorgen voor een soortgelijke opgenomen uitvoering van Carmen, waardoor de inzetten van het koor veel vlotter verliepen. Alleen vroegen sommigen zich af of de zangers nu uit Marseille of uit West-Vlaanderen kwamen, toen ze het hadden over 'loeniveir' (l'univers). Soms leken de stemmen ook aan het gorgelen of uit onderzeese grotten te komen...

...een muzikaal geïnteresseerd koorlid na afloop aan Ludo ging vragen of hij ook verzoeknummers kon aanvragen buiten het gespeelde 'Carmen'.

...we ook nog een taaltip meekregen van onze dirigent: "Zing dat stillekes, dan horen ze niet dat je het fout zingt"...

...het zelfs tussen de bassen en de algemene dirigent 'uit' is met de liefde. "Jullie kennen jullie tekst niet eens!", brulde hij. De tenoren zwegen als vermoord, een kleine glimlach niet te na gesproken.

...sommigen na zes maanden repetitie een reis planden op de uitvoeringsdata?

...ons koor zich mag verheugen in de stijgende aanwezigheid van vrouwelijke medezangeressen, waardoor al geopperd werd om in de toekomst te spreken over het 'gemengd mannenkoor ZWK'.

...heel wat andere mannenkoren ook steeds meer vrouwen dulden bij hun uitvoeringen.

...de basisschool Sint-Norbertus een nieuwe naam kreeg? Toermalijn. Dit is een veelkleurige edelsteen. Het geeft in diamantstad Antwerpen de diversiteit aan die in

de school leeft. In Toermalijn moet iedereen kunnen schitteren. Kristiaan Pipijn, nu reeds vier jaar directeur, laat samen met zijn team, na vele directiewissels in de voorbije twintig jaar, een nieuwe wind waaien.

...na de repetitie onze voorzitter 'den eerste' gaf 'omdat het lang geleden is'. Reactie van een kritisch koorlid: "Wat is er lang geleden?"

...kwaliteit direct herkend wordt. Guido M. had immers dadelijk opnieuw werk na het faillissement bij Thomas Cook.

...de werkploeg van Radeske het bos opruimde en zo voor voldoende hout zorgde voor kampvuren en eventueel ook voor de burens.

...onze voorzitter met een fikse fietsmicrobe zit. Niet naar Rome deze keer, maar naar waar wél en voor wie, lees je in deze Eigen Krabbels (rubriek Groendag).

...onze vrienden van Sint-Anna-ten-Drieën (L.O.) hun vernieuwde verwarmingsinstallatie willen laten bewonderen op zaterdag 7 december om 20u met het optreden van de Grungblavers. Inkom: 35€ (opbrengst voor Jambo L.O.). Kaarten: www.ho.bie.be/grungblavers.

...er in diezelfde kerk op 21 december een meezing-kerstconcert plaatsvindt, waarvoor de opbrengst ten goede komt van het Orgelfonds van de kerk.

...Arti Vocali o.l.v. Dirk De Nef de 'Messiah' van Händel zingt op 16 november om 19u in de Sint-Walburgiskerk (Volksstraat, Antwerpen). www.artivocali.be

...het koor Cantabile en het kamerorkest Carmina het 'Requiem' van Mozart brengen op 22 en 23 november om 20u in O.-L.-Vrouw van de Goede Hoopkerk (Heldenplein, Vilvoorde). www.carmina.be

...orgelist Peter Strauven en het ensemble Utinam op 3 november om 15u voor de snelle lezers een slotconcert in Sint-Jacob Antwerpen geven met concerten van Stanley en Händel.

Personalía

Overlijden :

Op 24 oktober 2019 overleed in zijn 96ste levensjaar de heer Frans Vermeulen, echtgenoot van Maria Vermeulen te Deurne. Hij was niet alleen in de Symfonie Sint-Rochus goed bekend, maar ook in onze kring was hij ook nog een vaste begeleider alvorens Willy het klavier overnam.

De leden van de ZWK zullen hem, naar gebruikelijke gewoonte ook op gepaste wijze herdenken tijdens onze jaarlijkse herdenkingsdienst.

Naar U gaat mijn verlangen, Heer.

ZWK
N

Antwerpen, 1 november 2019

Het bestuur en de leden van het Mannenkoor ZWK Sint-Norbertus nodigen u vriendelijk uit, samen met hen te komen bidden voor de overleden leden, familieleden en sympathisanten.

Deze viering heeft plaats in de gebouwen van Sint-Norbertus, Amerikalei 47, op maandag 11 november 2019 om 11 uur.
Er is mogelijkheid tot parkeren op de speelplaats, ingang Amerikalei 47.

Dit jaar gedenken wij in het bijzonder:

Mevrouw Inge Bosmans, echtgenote van de heer Luc De Graeve

Mevrouw Louisa Stabel, weduwe van de heer Jos Willems

Mevrouw Laura Janssens, weduwe van de heer Roger Depreeuw

Mevrouw Marie-Thérèse Eyckerman, weduwe van de heer Maurits Kersschot

Mevrouw Clara De Backer

Mevrouw Lena Fornet, echtgenote van de heer Hugo Broos

De heer Frans Vermeulen, echtgenoot van mevrouw Maria Vermeulen

HEER, GEEF HEN DE EEUWIGE RUST

Onze voorbije activiteiten :

Zondag 13 oktober 2019

Heilige Geest – 28^e zondag v/h jaar

In de nabije en verre toekomst :

Vrijdag 1 november 2019 – 10u30

Maandag 11 november 2019 – 11u00

Zaterdag 16 november 2019 – 15u00

Heilige Geest – Allerheiligen

Sint-Norbertus – Gedachtenisviering
overledenen ZWK

Sint-Michielscollege - CARMEN

Zondag 17 november 2019 – 16u00

Zondag 24 november 2019 – 11u00

Zaterdag 30 november 2019 – 19u00

Zondag 1 december 2019 – 10u30

Zondag 8 december 2019 – 10u30

Zaterdag 21 december 2019 – 14u00

Sint-Michielscollege - CARMEN

Kerk Schilde-Bergen – 34^e zondag v/h
jaar Christus Koning

Sint-Ceciliasouper

Heilige Geest – 1ste Zondag v/d Advent

Sint-Paulus – 2de Zondag v/d Advent

Kerst in de Antwerpse binnenstad

Zaterdag 25 april 2020

(Hanegraefstraat 1, 2050 Antwerpen LO)

Sint-Anna ten drieën –

Russisch ZWK Concert

Werkten mee aan dit nummer:

Jan Leers, Guido De Graeve, Suzanne Clerckx, Hans Peeters, Guido Mertens, Tony Ah Munn, Jenny Backx, Raf Van Bortel, Luc Korthoutd, Ludo Engelen, Johan Clerckx, Marcel Coppens (v.u.)

